

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

(א) הרויזים יג, (ב) [לנקמן יר.
סוכה דנ.ג.] (ג) פרה צ"ב מ"ח,
ד חגיגה ג' ע"ח וזבחים א'
פרה צ"ב מ"ז. (ד) וזבחים
קדש: (ה) [לנקמן ג.ג.] (ו) [דף
ה.א.] שרץ ע"ב (ז) וצ"ל
הספת' (ח) וצ"ל הספת'
(ט) וצ"ל חס' בימות יח. ד"ה
לדלח' ומוס' שם ט: ד"ה
ומסית' (י) וצ"ל חס' חגיגה
ג.ה. [ח' מנחמ"א.] (יא) וצ"ל
מוס' סוכה לו. ד"ה נפל ומוס'
חגיגה ג.ה. ד"ה שפופרת ומוס'
חולין ט: ד"ה טמאה ומוס'
ד"ה טעו. ד"ה [ספ']

תום' ישנים

[illegible]

שבועת ימים קודם יוה"כ מפרישין כ"ג. שכל עבודת יוה"כ אינה כשירה אלא זו דליליף זהוריות בפרק בתרא (דף יב:) דכתיב גבי יום הכפורים ופיר הכהן אשר ישמש אותו. ובגמרא (דף ו.) מפרש למה מפרישין: **לשבת פרהדרין.** כך שמה ובגמרא ^ו מפרש למה נקראת כן: **ומסקינין לו.** ומומנין כהן אחר ללהיות כהן גדול תחתיו אם יארע בו פסול קרי או שאר טומאה המעכבין מלבוש למקדש: **ובעד ניסו.** גבי יוה"כ כתיב באחרי מות: **א"כ.** דחיישט למיתה: **אין לזכר סוף.** שמה ^ז וזו תמות: **גב' שריפס הפרה.** פרה אדומה: **שעל פני**

הצירה. לקמיה מפרש מאי צירה:

לפונה מורחה. במקצוע מורחת.
לפונות של עורה היתה: **של מעשה.**
של פרה: **כלי גללים.** * פשיעי בקר
מפרש להו בזמנחות ב' ר' ישמעאל
(דקל ט:): **כלי אדמה.** שאין עשויין
בכלי חרס כבכשן אלף מן האדמה
הוא שהוא עשוי רכב ומוקקין ממנה
כלים: **מאי טעמא.** תקינו לה כלים
הללו: **דטבול יום.** לקמן יליף בפרק
טרף בקלפי (דף מג.) והוא הטבול
כ'': **כי היכי דלא לזולתו בה.**
לומר הואיל וטבול יום כשר בפרה
אין צריך להיות זריזין בה בשמירת
הטרה לכן עשו בה מעלות הרבה
לטהרה וזו אחת מהן: **כיון דחטא**
היא. חטאת נקראת שנאמר (במדבר
טו) למי נדה חטאת היא: **וחטאת**
טעונה לפון. חטאות הקריבות
בזמנחה נשחטות בצפון ולא שזו טעונה
לפון שהרי היא נשחטת בזה הנשחח:
וכתיב. בפרה (שם) אל נוכח פני
אהל מועד בהזאת דמה שהוא עומד
בזה המשחח ומתכוין ורואה פתחו
שהיכל שלל שהוא בטול מוסיף: **מחזי**
היכי דליהוי היכירא. לדעת שהופרש
שם כדי להטיל עליו עבודה פרה
הקרייה חטאת וטעונה מורח וישם
לזל להיות זריז במעשה וסדר
עבודותיה: **הכירה אשר הכינוהו.**
אשר זימנתי לה מקום גורן ארונה
לכנותה זו ודוד קאמר ליה להאי
קרא דכריה ימיים: **מנא הי מילי.**
דבעי שפירש ליהו"כ ולפניה: **כאשר**
עשה. במלואים שזה אותם לפרוש
מזביתם ז' ימים שנאמר (ויקרא ח)
ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה
וגו' ובשמיני עזבו שנאמר (שם ט)
ויהי ביום השמיני קרא וגו' וכתיב קרב
אל המזבח וגו' (י) כאשר וגו' לזה
לעשות לדורות לפרוש ז' לפני עבודת
יום אחד: (י) **ולפני עשייה.** קיום המראה:
ואימא

הכלים מקדשים ואפילו בכלי גללי
אינטרייך ליה לאשמועינו דא

וְיִמְאֵי שְׁנָא צִיפּוֹנָה מוֹדַחָה. וא"ת אמאי לא היו מפרישין גמי כ"ג ל בית אבן כי היכי דנהוי לה הייירא של מנעיה בכלי אבנים וזו לפרה אי גמי י"ל משום דכ"ג ביוה"כ פרישתו לקדושה של ערובו לה פריה שנעשית מחוץ צהר המשחא פרישתו לנשכה על פני הצירה שחור הפריה דאי כוליה קרי ציוה"כ כמי א"ש כן לעשות לה על וי"ל דסלקא אמיניא כפרה דקרבנות ואי לא כתב אלא לעשות ה"א לא דסלקא

לענין, שאלה חלק אורח, והוא רחוק משמע דרך של גמרוך, והוא עלה כהן אמוראי טרור קבלני.
 וזכנן ומתפרס רחוק. מייאמר ביהן הדושראן חתן. חפרה. אכל שאלה סהס טרור עשווקן
 קבלני לקנן קבלני סהסן היו מייאמר לפרה אלן ומתפרס חתן. ואפילו נתלן ומתפרס חתן קבלני צפרה
 היה טרור. וטעמאן הוא היו למתקנן שאלה מתקבל שאלה עיקר שיה לרודות בלעלור, ואלה לפי
 אכל מומר. לך דלמח נר טרור קבלני (ולכן מה). כחמטת פור סקולו, ואלה נתלן דבשאל
 בלעל מומר. כ"ב. אבניו. י"י חמטתו שאלה שמוח בור קיבול רודות ואפספת אפרה, ואלה קל,
 ואלה קבלני ר"א מומר עינלי דור י"י יסועת אורח עינאל קבלני. ואלה אלן על ענינן כל גללס, ומתפרס
 היה קל היו מומר, ואלה דור י"י שרת אורח קבלני קיבול קבלני. ואלה שרת על כל גללס
 והאריהם דהיהא דספרי מייאמר לענן רחוק בלעלשנא ואלה לפעיל מוחאט אורח שאלה בלעל, ומתפרס
 דור מייאמר על מכל מוחאט שאלה היו עירודת היו בנידות בירושלם ע"כ טעמאן חתן מומר
 נאשיי שיה דתפרס בירושלם וקטורס ואלה

ב. קראשון יומא

שבעת ימים קודם יוה"ב. יש מקומות ששונה המניין ברישא כמו בנאן ובנבא קמא (דף ג.) ארבעה אבות מיקין ובפרק קמא דר"ה (דף ג.) ד' ראשי שנים ואיכא דוכתי דתני מניינא לבסוף לפני אידיהן של עובדי כוכבים ג' ימים ברפ"ק דמסכת ע"ג (דף ג.) ובפ"ק לקידושין (דף ג.) האשה נקנית בג' דרכים ושאלין ודורשין בהלכות (החג"ט) לפני (החג"ט) שלשים יום (פסחים דף א.) :

שבת

ימים קודם יום הכפורים מפרישין כהן גדול מביתו ללשכת פרהדרין ומתקנינן לו כהן אחר תחתיו ^השמא יארע בו פסול ^ור' יהודה אומר אף אשה אחרת מתקנינן לו שמא תמות אשתו שנאמר ^זוכפר בעדו ובעד ביתו ביתו זו אשתו אמרו לו אם כן אין לדבר סוף: **גמ'** תנן התם ^חשבעת ימים קודם שריפת הפרה היו מפרישין כהן השורף את הפרה מביתו ללשכה שעל פני הבירה צפונה מזרחה ולשכת בית האבן היתה נקראת ולמה נקרא שמה לשכת בית האבן שכל מעשיה בכלי גללים בכלי אבנים ובכלי אדמה מאי טעמא כיון דטבול יום כשר בפרה ^טדתנן ^ימטמאין היו הכהן השורף את הפרה ומטבילין אותו להוציא מלבן של צדוקין שהיו אומרים במעורבי השמש היתה נעשית תקינו לה רבנן כלי גללים כלי אבנים וכלי אדמה דלא ליקבלו טומאה כי היכי דלא ליזילול בה מאי שנא צפונה מזרחה כיון דחטאת היא וחטאת טעונה צפונה וכתוב בה ^{יא}אל נכח פני מועד תקינו לה רבנן לשכה צפונה מזרחה כי היכי דלהוי לה היכירא ^{יב}מאי בירה אמר רבה בר בר רבי א"ר יוחנן מקום היה רבה רבים ויורה

לְהוֹצִיא מֵאֵין שֶׁ צְדוּקִין. לֹא
 צְדוּמָה לְדוּרִימָה
 מִטְמוּ לִיה דְּלֹא הוּא מִזְלוּלִי זֶה כּוּלִי
 הֲאִי אֲדַרְבֵּה אֲמַרְיִן צִפְרָק אֵין דּוּרְשִׁין
 (צְבִיגֵה דִּף יח) צְבִיגֵה אֲוֹלִי קֶשֶׁת מִדְרָם
 לְחִטָּה אֲלֵה צִפְרָק צִבְ"א דְּמִסְכָּת
 פְּרֵה (מ"ח) סְמִכּוֹ יִידִיהָ עַל רֵאשׁוֹ
 וְאוֹמְרִים לוֹ אִישִׁי כ"ג רֵד טְבוּל אֲחַת
 דְּמִסְכָּת שְׁנוּעֵין צוֹ חֲשִׁבִין לִיה
 כְּטֹמֵא טוּמֵאִה דְּרַבִּין דֹּאחִיו הִכְהִינִי
 חֲשִׁיבִי כְּטֹמֵאִה לְגַבִּי יִידִיהָ צְבִיגֵיהָ
 מִדְרָם לְחִטָּה ט' כְּדִפְרִישִׁת:

שְׁבַל מַעֲשִׂיהָ בְּבִי' אֲבִנִים וְכו'.
דווקא צאלו ז' ימים של
שריפת הפרה אבל בשעת קידוש
התקן צפ"ה דמס' פרה (מ"ה) צכל
מבטלי גללים וכלי גללים וכלי אֲבִנִים
קריקין צהן מים חלים אל כליים):
ו"ל דלשכת פרה היו קורים לה לשכת
ג' לפני יוה"כ אז לא הוה ליה היכירא
חו' לשכת פרהדרין שגניה בקדש אבל
ר'א ביוה"כ בתיב. תימנה לי מאי קא
ר' ליוה"כ דאי לא כתב אלף לכפר הוה
ז' יום הכפורים דמציב ציה מרוויחה:
ואימא

את הפרה, מביתם להר [הבית, שנאמר] ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים [וגו'],

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א א מ״י פ״א מהלכות יוה״כ
הלכה ג סמג עשין רט:
ב ב מ״י פ״ב מהלכות פרה
הלכה א ז ג סמג עשין
לג:
ג ג מ״י פ״א שם הלכה יד:

תורה אור השלם

1. וְהִקְרִיב אֹתָם אֶת פֶּרֶךְ
 הַתְּשַׁאֲרָה אֲשֶׁר לוֹ וּכְפָר
 בְּעֵדוּ בֵּיתוֹ:
 וְקָרָא טו ו
 2. וְלִקַּח אֶלְעָזָר בֶּן־כֹּהֵן
 מִדְּמָה בָּאֲבָעֵב וְהָיָה לוֹ
 נֶכֶד כִּי אֵיךְ מוֹעֵד מִדְּמָה
 3. שֶׁבַע עַמֻּמִּים: וּמְבוֹרֵר לוֹ
 4. שֶׁלֹּא יִשְׁלַח עָלָיו כֵּן לִבְנֵי
 עַלֹם לִשְׁמוֹר מִצֻּחוֹתָיו
 5. וְהִתְקַן לְהִקְרִיב לְעֹשֶׁת
 הַכֹּל וּלְבִנּוֹת הַבִּידָה אֲשֶׁר
 הִקְיֹנוּ:
 דְּבַר הַיָּמִים אֲכַס ט
 6. כְּאִשֶּׁר עָשָׂה בֵּיתוֹ הָיָה
 7. צֶדֶק לְעֹשֶׁת לְכַפֵּר
 8. עֲלֵיכֶם: וְקָרָא לוֹ ט
 9. זֶמֶת חֶקֶת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
 10. צִוָּה לְאֹמֶר דְּבַר אֵל בִּי
 11. אֲדָמָה תִּמְכֹּס אֲשֶׁר אֵין בָּהּ
 12. מוֹל: אֲשֶׁר לוֹ מִלֵּךְ עֲלֵיךְ
 13. כְּמִדְּבַר עֲלֵיךְ

גליון הש"ס

רש"י ד"ה כלי גללים צפירי
בקר. וכ"כ רש"י בשבת נח ע"א
ד"ה כלי. אבל בשבת דף טז
ע"ב כתב רש"י גללים שיש:
תוס' ד"ה להוציא וכו'
דבגדיהם מדרם להמאת
כדפרישית. עי' זמנים דף ז'
ע"ב מוס' ד"ה שריפה:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כאשר כו'
כאשר עשה נזה לעשות
לדורות:

מוסף רע"י

שבועת ימים. הן מסכת
מיירי בסדר יום הכפורים
(לקמן יד:) דכל מסכת זו
כחמה אחת, שעסקה כולה
בסדר כמות שכן הפסוקים
סדורין והולכין (לקמן טו.).
אף אשה אחת מתקנין
לו. מומיין לכה גדול לערב
יום הכפורים (סוכה כד.).

רבינו חננאל

שבועת ימים קודם ליום
ההפוך: מפרשין כח גדול
מביתו כול' חתן פתח במסכת
פרה תלילת פרה ג' שב
ימים קודם לשפרת הפרה
מפרשין כח השורף הפרה
מביתו לשלשה שעל פה
הבית כול' פירוש של גלגלי
כל אנכי כל אדמה, שאם
הוסיק במכשנן שאינו מקבל
טומאה לפי שאינו כל חרש.
פרה אדומה קודרת חטאת
שה' יהיה: נעלה את ישראל
למשמרת למי נדה חטאת
היא. אמר רבי יוחנן מקום
היה בהר הבית הידוע שמו.
[מנא] הני גדולי שצריכין
למפרשין כח גדול ביום
ההפוך וכן כל השורף